

Kjetten som var saa fæl til at æde.

Der var en gang en mand som havde en kjette, og den var saa fælt stor og slem til at æde, at han ikke kunde have hende længer. Saa skulde hun til elvs med en sten om halsen; men før hun skulde afsted, fik hun et maal mad. Kjærringen satte til hende et grødfad og et lidet traug med madfedt. Det rev hun i sig, og satte afsted ud gennem vinduet. Der stod manden paa laaven og tresked.

»God dag, du mand i huset,» sa kjetten.

»God dag, du kjette,» sa manden; »har du faat dig noget mad idag?» sa han.

»Aa, jeg har faat et lidet grand; men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug; og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa hun, og saa tog hun og aad op manden.

Da hun havde gjort det, gik hun i fjøset; der sad kjærringen og melked. »God dag, du kjærring i fjøset,» sa kjetten.

»Goddag, er du der, du kjette?» sa kjærringen; »har du ædt op maden din?» sa hun.

»Aa jeg har ædt lidt idag, men jeg er mest fastende,»

sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa hun, og saa tog hun og aad op kjærringen.

»God dag, du ku paa baasen,» sa kjetten til bjeldekoen.

»God dag, du kjette,» sa bjeldekoen; »har du faat dig noget mad idag?» sa hun.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op bjeldekoen og.

Saa satte hun op i hjemhagen; der stod en mand og løved.

»God dag, du løvmand i hagen,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa løvmanden.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa hun, og saa tog hun og aad løvmanden ogsaa.

Saa kom hun til en stenrøis; der stod røskatten og titted ud.

»God dag, du røskat i stenrøisen,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa røskatten.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op røskatten ogsaa.

Da hun havde gaat lidt til, kom hun til et haslekjærr; der sad træbjørnen¹ og sanked nøtter.

»God dag, du træbjørn i busken,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa træbjørnen.

¹ Ekornen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende idag,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op ekornen ogsaa.

Da hun havde gaat et stykke til, mødte hun Mikkell rev, som gik og lusked borte i skogbredden.

»God dag, du Mikkell Snittom,» sa kjetten.

»God dag, du kjetten; har du faat dig noget mad idag?» sa reven.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op reven ogsaa.

Da hun havde gaat lidt til, mødte hun en hare.

»God dag, du hoppende hare,» sa kjetten.

»God dag, du kjetten; har du faat dig noget mad idag?» sa haren.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op haren ogsaa.

Da hun havde gaat et stykke til, mødte hun en graaben.

»God dag, du graaben Glup,» sa kjetten.

»God dag, du kjetten; har du faat dig noget mad idag?» sa graabenen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er næsten fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og

løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom og hoppende hare, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op graabenen ogsaa.

Saa gik hun til skogs, og da hun havde gaat langt og længer end langt, over berg og dybe daler, saa mødte hun en bjørnunge.

»God dag, du bjørn Byks'op,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa bjørnungen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er næsten fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom og hoppende hare og graaben Glup, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op bjørnungen med.

Da kjetten havde gaat et stykke til, saa mødte hun binnen, som rev i stubberne, saa føsken føg, saa arg var den, fordi den havde mistet ungen sin.

»God dag, du binne Bidsk,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa binnen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op binnen ogsaa.

Da kjetten kom lidt længer frem, saa mødte hun selve bamsen.

»God dag, du bamse Bra'kar,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat noget mad idag?» sa bamsen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkel Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa tog hun og aad op bamsen ogsaa.

Saa gik kjetten langt og længer end langt, til hun kom til bygds igjen; der mødte hun et brudefølge paa veien.

»God dag, du brudefølge paa veien,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa brudefølget.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkel Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk og bamse Brakar, og huskom mig, saa tar jeg dig ogsaa,» sa kjetten, og saa fór hun paa dem og aad baade brud og brudgom og hele følget, med kjøgemester og spillemand og hester og alt.

Da hun havde gaat et stykke til, kom hun til kirken; der mødte hun et ligfølge.

»God dag, du ligfølge ved kirken,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa ligfølget.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkel Snittom og hoppende hare og graaben

Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk og bamse Brakar og brudefølget paa veien, og huskom mig, saa tar jeg dig og,» sa kjetten, og saa satte hun paa ligfølget og aad baade liget og følget.

Da kjetten havde faat til livs dette, saa bar det til himmels med hende, og da hun havde gaat langt og længer end langt, saa møtte hun maanen i skyen.

»God dag, du maane i skyen,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa maanen.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk og bamse Brakar og brudefølget i veien og ligfølget ved kirken, og huskom mig, æder jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa satte hun paa maanen og aad den op, baade med ny og med næ.

Saa gik kjetten langt og længer end langt, saa møtte hun solen.

»God dag, du sol paa himlen,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa solen.

»Aa jeg har faat lidt,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkell Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk og bamse Brakar og brudefølget i veien og ligfølget ved kirken og maanen i skyen, og huskom mig, tar jeg ikke dig og,» sa kjetten, og saa satte hun paa den og aad op solen paa himlen.

Saa gik kjetten langt og længer end langt, til hun kom til en bro; der mødte hun en diger gjetebuk.

»God dag, du buk paa brua den breie,» sa kjetten.

»God dag, du kjette; har du faat dig noget mad idag?» sa bukken.

»Aa jeg har faat lidt, men jeg er mest fastende,» sa kjetten; »det var bare et grødfad og et fedttraug og manden i huset og kjærringen i fjøset og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret og Mikkel Snittom og hoppende hare og graaben Glup og bjørn Byksop og binne Bidsk og bamse Brakar og brudefølget i veien og ligfølget ved kirken og maanen i

skyen og solen paa himlen, og huskom mig, nu tar jeg dig og,» sa kjetten.

»Det skal vi nappes om,» sa bukken, og stanged til kjetten, saa hun røg udover broen og fór til elvs, og der sprak hun.

Saa krøb de frem og fór hver til sig, og var lige gode som før, alle de som kjetten havde ædt, baade manden i huset og kjærringen i fjøset, og bjeldekoen paa baasen og løvmanden i hagen, og røskatten i stenrøisen og træbjørnen i kjærret, og Mikkell Snittom og hoppende hare, og graaben Glup og bjørn Byksop, og binne Bidsk og bamse Brakar, og brudefølget paa veien og ligfølget ved kirken, og maanen i skyen og solen paa himlen.